

عنوان مقاله:

وطن در شعر و اندیشه، از عارف قزوینی تا رابیندرانات تاگور

محل انتشار:

دومین همایش ملی ادبیات مقاومت با محوریت شهید عالی‌مقام سپهد قاسم سلیمانی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

ئاسرین فخر - استادیار گروه ادبیات انگلیسی دانشگاه کوثر بجنورد (ویژ خواهران)

خلاصه مقاله:

عشق به میهن، یکی از ویژگی‌های بارز ادبیات مقاومت است که در سروده‌های شاعران ملیجایگاه ویژه‌ای دارد. در ایران ابوالقاسم عارف قزوینی و در هندوستان، رابیندرانات تاگور، این عنوان را کسب کرده‌اند. این دو شاعر ملی متأثر از ادبیات مقاومت‌اند و وجوه مشترک فرهنگی زیادی بایکدیگر دارند، چرا که علاوه بر اشتراکات زبانی و فرهنگی، این دو کشور در طول تاریخ، همواره در برابر استبداد ایستادگی کرده‌اند؛ لذا ادبیات مقاومت، زمینه‌ساز ظهور شباهت‌هایی در گرایش‌های ملیگرایانه و مضامین موجود در اشعار این دو شاعر شده است. یکی از پر جاذبه‌ترین مضامین در ادبیات معاصر مشروطه ایران و ادبیات استبدادستیز هند که ذهن و زبان گویندگان آن عصر را به خود مشغول کرده بود، مفهوم آزادی و وطن پرستی است. چیزی که تا پیش از آن شاعران این گونه بدان توجه‌نکرده بودند. در پژوهش حاضر به تحلیل ماهیت و مفهوم ادبیات مقاومت و وطن پرستی در اشعار عارف قزوینی و رابیندرانات تاگور می‌پردازیم. هدف این پژوهش، ریشه‌یابی و تبیین مفاهیم مقاومت و وطن پرستی در آثار این دو می‌باشد. روش تحقیق، توصیفی-تحلیلی و روش گردآوری اطلاعات، کتابخانه‌ای است. ابزار گردآوری اطلاعات، فیش تحقیقاتی و روش تجزیه و تحلیل اطلاعات، تحلیل محتوایی می‌باشد، و از مهم‌ترین یافته‌ها و نتایج آن می‌توان به رهایی مردم هر دو کشور از یوغاستعارگران، نفی استبداد و استبدادگری، عشق به وطن، میهن پرستی اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

ادبیات مقاومت، عارف قزوینی، رابیندرانات تاگور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1263619>

